

درس 4

هشدار درباره دنیا دوستی (آیات 5-1)

"از کجا در میان شما جنگ و جدال پدید می آید؟ آیا نه از امیالتان که درون اعضای شما به ستیزه مشغولند؟ حسرت چیزی را می خورید، اما آن را به دست نمی آورید. از طمع مرتکب قتل می شوید، اما باز به آنچه می خواهید نمی رسید. جنگ و جدال برپا می کنید، اما به دست نمی آورید، از آن رو که درخواست نمی کنید. آنگاه نیز که درخواست می کنید، نمی یابید، زیرا با نیت بد درخواست می کنید تا صرف هواسرانیهای خود کنید. ای زناکاران، آیا نمی دانید دوستی با دنیا دشمنی با خداست؟ هر که در پی دوستی با دنیاست، خود را دشمن خدا می سازد. آیا گمان می برید کتاب بیهوده گفته است: «روحی که خدا در ما ساکن کرده، تا به حد حسادت مشتاق ماست؟»

در اینجا یعقوب توضیح می دهد که چرا ما به مشاجره و تندخویی با یکدیگر خاتمه می دهیم. این فرآیند با اندیشه ها و افکاری پلید همچون حسادت و طمع آغاز می شود و در صورتی که مراقب نباشیم، این افکار منجر به بحث و جدل و حتی قتل می شوند. چه فرآیند وحشتناکی است! و چقدر هولناک می تواند باشد زمانیکه مشاجره ای میان برادران در کلیسا رخ دهد.

افکار پلید نیز منجر به عدم استجاب دعا از سوی خدا می گردد. در زمان یعقوب برادران خودخواهانه جهت راحتی و آسایش زندگی خود دعا می کردند. بی شک خدا دعای آنها را مستجاب نمی کرد. با این حال مشخص است که اگر به شیوه ای درست دعا نکنیم، خدا دعای ما را مستجاب نخواهد کرد. از این رو مهم است که بدانیم طریق کتاب مقدس چگونه باید دعا کنیم.

زناکار کسی است که پیمان زناشویی خود را شکسته و با شخصی دیگر بغیر از زن یا شوهر خود وارد رابطه می شود. این واژه برای بیان عهد شکنی از نظر معنایی واژه ای کامل نیست. اما اگر ما عهد و پیمان بسته ایم که خدمتگزار خدا و خادم مسیح باشیم، آنگاه عهد ما باید مانند خطبه عقد ازدواج مقدس باشد. اگر ما خودخواهانه رفتار کنیم آنگاه با دنیا رابطه دوستی برقرار و به خدا خیانت خواهیم کرد. در حقیقت دشمنان خدا می شویم. چه وحشتناک است!

عیسی فرمود:

"هیچ کس دو ارباب را خدمت نتواند کرد، زیرا یا از یکی نفرت خواهد داشت و به دیگری مهر خواهد ورزید، و یا سرسپرده یکی خواهد بود و دیگری را خوار خواهد شمرد. نمی توانید هم بنده خدا باشید، هم بنده پول" (متی 6:24).

ضرورت فروتنی (آیات 10-6)

اما فیضی که او می بخشد، بس فزونتر است. از همین رو کتاب می گوید: " خدا در برابر متکبران می ایستد، اما فروتنان را فیض می بخشد."

پس تسلیم خدا باشید. در برابر ابلیس ایستادگی کنید، که از شما خواهد گریخت. به خدا نزدیک شوید، که او نیز به شما نزدیک خواهد شد. ای گناهکاران، دستهای خود را پاک کنید، و ای دو دلان، دلهای خود را طاهر سازید.

به حال زار بیفتید و ندبه و زاری کنید. خنده شما به ماتم و شادی شما به اندوه بدل گردد. در حضور خدا فروتن شوید تا شما را سرافراز کند."

جایی برای غرور وجود ندارد. ما اصلاً چیزی نداریم که بخاطر آن مغرور شویم. ما باید با تواضع رفتار کنیم. عیسی در این باره فرمود:

" خوشا بحال حلیمان، زیرا آنان زمین را به میراث خواهند برد" (متی 5:5).

آیه فوق درباره پادشاهی خدا در آینده سخن می گوید. حلیمان و متواضعان اکنون اقتداری ندارند. ما باید با شرارت و بدی بجنگیم و سعی کنیم به خدا نزدیک شویم. همچنین ما باید ذهن و قلبمان را از نیتهای بد پاک سازیم. اگر ما متواضع و فروتن باشیم خدا ارزش ما را بالا خواهد برد.

عیسی دوباره می فرماید:

" خوشا بحال ماتمیان، زیرا آنان تسلی خواهند یافت: (متی 4 : 5)

در صورتی که کاملاً نادم و پشیمان باشیم، خدا ما را می آمرزد و از طریق کلامش آرامش و تسلی خاطر خواهیم یافت.

بدگویی نکردن (آیات 11-12)

" ای برادران، از یکدیگر بدگویی نکنید. هر که از برادر خود بد گوید، و یا او را محکوم کند، در واقع از شریعت بد گفته و شریعت را محکوم کرده است. و هر گاه شریعت را محکوم کنی، دیگر نه مجری، بلکه داور آن هستی. اما تنها یک شریعت گذار و داور هست، همان که قادر است برهاند یا هلاک کند. پس تو کیستی که همسایه خود را محکوم کنی؟" یعقوب در ادامه به ما می گوید که چگونه باید درباره هم ایمانان خود صحبت کنیم. ما نباید از آنها بدگویی کنیم. در واقع ما نباید افراد را قضاوت نماییم زیرا هنگامی که عیسی بر می گردد افراد را داوری خواهد کرد. بنابراین قضاوت و داوری از آن ما نیست. ما باید جهت اطاعت از فرامین خدا نه قضاوت دیگران تلاش کنیم. ما بر سایر افراد برتری نداریم زیرا همگی گناهکار و سزاوار مرگ هستیم. از این رو در جایگاهی نیستیم که به قضاوت دیگران بپردازیم.

فخر نادرست به فردا (آیات 13-17)

" و اما شما که می گوئید: « امروز یا فردا به این شهر یا آن شهر خواهیم رفت و سالی را در آنجا به سر خواهیم برد و به تجارت خواهیم پرداخت و سود فراوان خواهیم کرد» خوب گوش کنید: شما حتی نمی دانید فردا چه خواهد شد. زندگی شما چیست؟ همچون بخاری هستید که کوتاه زمانی ظاهر می شود و بعد ناپدید می گردد. پس باید چنین بگوئید: « اگر خدا بخواهد، زنده می مانیم و چنین و چنان می کنیم.» حال آنکه شما با تکبر فخر می کنید. هر فخری از این گونه، بد است. بنابراین، هر که بداند چه کاری درست است و آن را انجام ندهد، گناه کرده است."

ما با داشتن چنین نگرش صحیحی پی می بریم که ما حتی نمی دانیم فردا قادر به انجام چه کاری خواهیم بود. هرگز نباید تصور کنیم که کنترل امور به دست ما است. تنها بواسطه فیض و رحمت خدا قادر به انجام هر کاری خواهیم بود. اگر خدا نفس حیات را از ما بگیرد آنگاه به هیچ وجه نمی توانیم کاری انجام بدهیم. از این رو، در صورت " اراده و خواست الهی " کارها عملی می شوند. هنگامی که می دانیم چه کاری مطابق با تعالیم کتاب مقدس درست است و آن را انجام نمی دهیم آنگاه مرتکب گناه شده ایم. گذشته از این، کتاب مقدس اعمال درست را به ما می آموزد. بنابراین عذر و بهانه ای برای گناهمان وجود ندارد.

سوالات درس 4

نام:

نشانی محل سکونت:

شماره ارجاع:

نام مدرس:

پاسخ اکثر پرسشها را می توان در درسها یا آیاتی که از کتاب مقدس ذکر شده اند پیدا کرد. لطفا پاسخ های خود را روی برگه سوالات بنویسید و به مدرس تان ارسال نمایید.

1. پروسه نحوه منجر شدن افکار بد به گناهان را توصیف نمایید.
2. در آیه 7 به ایستادگی در برابر ابلیس اشاره شده است. کدام یک از این سه جمله درباره این آیه صحیح می باشد؟
3. با توجه به آیه 12 قانون گذار و داور کیست؟
4. چرا دوستی با دنیا به مثابه دشمنی با خداست؟
5. چرا ما نباید از برادران ایماندارمان بدگویی کنیم؟
6. با توجه به آیه 8 منظور از " پاک کردن دستان خود " و " طاهر سازی دلها " چیست؟
7. انجیل لوقا 37:6 را بخوانید. عیسی در رابطه با قضاوت افراد چه می فرماید؟

8. چه آموزه ای مهم از این باب یاد گرفتید؟